

Sygn. akt III A Uz 346/11

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2012r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSA Maria Pietkun (spr.)

Sędziowie: SA Irena Różańska # Dorosz SA Kazimierz Josiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 stycznia 2012r.

sprawy z wniosku M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość emerytury

na skutek skargi kasacyjnej M. B.

od postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 17 października 2011r. sygn. akt III A Uz 346/11

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 października 2011r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił zażalenie wnioskodawczynie M. B. od postanowienia Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu z dnia 1 lipca 2011r. w przedmiocie odrzucenia odwołania. Odpis postanowienia doręczono wnioskodawczynie w dniu 5 grudnia 2011r., a uprzednio w dniu 18 listopada 2011r. (data stempla pocztowego), wnioskodawczynie złożyła sporządzoną przez siebie skargę kasacyjną od powyższego postanowienia .

Sąd Apelacyjny zważył.

Skarga kasacyjna wnioskodawczynie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna. Przedmiotowe postanowienie Sądu Apelacyjnego zostało wydane w wyniku rozpoznania zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu I instancji odrzucające odwołanie.

Zgodnie z art. 398¹ § 1 kpc skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez Sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych w razie stwierdzenia negatywnej przesłanki procesowej warunkującej rozpoznanie roszczenia odrzuceniu podlega odwołanie strony. Z tego względu postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji o odrzuceniu odwołania od decyzji organu rentowego należy traktować jako postanowienie "w przedmiocie odrzucenia pozwu" w rozumieniu art. 398¹ § 1 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2011r. sygn. akt II UZ 49/10).

Z treści pisma wnioskodawczynie, która nazwała je „zażaleniem” wynika jednoznacznie, że kwestionuje ona postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17 października 2011r., z tego względu Sąd dokonuje oceny pisma według przepisów regulujących wymogi formalne skargi kasacyjnej przy zastosowaniu art. 130 § 1 zd. 2 kpc w zw. z art. 398¹ kpc i art. 391 § 1 kpc.

Zgodnie z art. 87¹ § 1. kpc w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Z powyższej regulacji jednoznacznie wynika, że skarga kasacyjna winna być sporządzona wyłącznie przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym działającym w imieniu strony, która sama nie może skutecznie sporządzić skargi. Nadmienić należy, iż w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wymienionych w przepisie § 2 powołanego artykułu, zwalniająca z obowiązkowego zastępstwa strony .

Z tych motywów skarga kasacyjna wniesiona przez wnioskodawcę podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna, o czym Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 130 § 5 kpc w zw. z art. 398⁶ § 2 kpc.